בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום א', ו' בתמוז תשס"ג (06 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

מה קרה באנטבה?

אנטבה אינה שם של עיר מתקופת המקרא, ששרידיה נתגלו בחפירות ארכיאולוגיות, וסיפורו של מבצע אנטבה אינו לקוח מן המגילות הגנוזות. אף על פי כן, יש שתי גירסות למה שקרה שם.
פחות משתים-עשרה שעות אחר סיום המבצע, בנוכחות כל משתתפיו, והחוזים בחלקים ממנו על מסך הטלוויזיה כבר הופיעו **שתי גירסות**.
את האחת מציג אלמוני בטלוויזיה, אלמוני, שרואיין בשעת בוקר מוקדמת ברחוב, ואמר, כמעט צעק: יש אלוקים, **ואת השניה**, הביאו על אותו מסך, אנשים שונים, אשר הצביעו ושמו את הדגש על התכנון המזהיר, על האומץ, על התושיה, על ההחלטה ועל האיש שכל אחד רוחש לו סימפטיה מוקדמת.
מי שרואה באלוקים את האחראי הראשון, המרכזי והמלא, וכמבצע (צ' צרויה) המעשי של נס ההצלה, אינו פטור, וגם **חייב כבוד והערכה מלאה, לכל אדם שלקח חלק במבצע, ואשר פעל במסירות, ובמסירות נפש כנה להצלת חיי אדם**, גם אם חלק זה היה רק מכשיר טכני בידיו האמונות של האלוקים. התורה מצווה על כך בכל הזדמנות.
ולתפיסה האחרת השמה מבטחה בתכנון, ובאנשים שמאחורי המבצע, אינה יכולה להמלט, אם כֵּנָה היא, מפירצות שונות בחומת גירסתה. התכנון המזהיר, התרגול והתושיה שיגרו לאוגנדה יותר משלושים רופאים, לא כדי להנעים את זמנם של הלוחמים, בזמירות של מלוה מלכה.
העובדה, שמרבית הרופאים היו משועממים והאלונקות מקופלות, היתה אפשרות אחת מבין כל האפשרויות שהתכנון לקח בחשבון. נקל להניח שלו היו הדברים מסתיימים קצת אחרת, תגובות הציבור בארץ ובעולם היו שונות לא בקצת, אלא לחלוטין.
התוצאה הסופית של הפעולה, ובעיקר תדמיתה החיובית הנוכחית, אינן אפוא בשום אופן תוצאה ישירה ובלעדית של התכנון והמאמץ האנושי.
זו היא פירצה אחת בחומה (וכמוה רבות). פירצה זו ודומותיה, נסתמות על ידי מילת קסם "**מזל**" או "**מקרה**" או הלך לנו קלף. רק לא "**נס**", כי נס, זו מילה השייכת למילון של אנשי התפיסה הראשונה.
בתווך, **בין שתי הגירסות או התפיסות**, מהלכות הגירסות של אנשי הביניים והפשרות. המוכנים לחלק ברוחב לב, את האחריות הישירה לעובדות, איש כפי מידת עומק תפיסתו הדתית, ובניסוחים שונים. להועיד לכל השותפים את נתח הכבד הראוי להם.
לא כדי לקבוע או להוכיח או להכריע עם מי האמת, נכתבות שורות אלה. כי שאלה זו מתחילה הרבה לפני אנטבה. זו היא אותה דילמה, בפניה ניצב כל אדם להאמין או לא. להאמין באלוקים או להאמין במזל ובמקרה.
הצורך להכריע בשאלה הזאת, היא חובה דתית מתמדת, הנתונה לשיקול דעתו ולבחירתו החפשית של כל אדם. אך אם בחיי יום יום יכול האדם לברוח ולהסיח דעתו מן השאלה, הנה, כאשר מתרחש אירוע יוצא דופן, צפה השאלה, ומאלצת כל בר דעת לקבוע עמדה, להכריע לכאן או לכאן, לפי הגינו, כנותו, ותחושותיו האמיתיות.[שי חסידא www.shevanet.org.il]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **א'**, **ו'** ב**תמוז** תשס"ג (**06** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

{ההמשך יבוא, בע"ה, מחר...}

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל